

Uittreksel

...

Hoofdstuk III. – GERECHTELIJKE ORGANISATIE EN VEILIGHEID VAN DE BURGERS

...

Afdeling III – [Toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van fysieke schade geleden door leden van de politie- en hulpdiensten.]

Aldus gewijzigd bij programmawet van 27 december 2004, art. 469 (B.S. 31.12.2004)

Art. 42. [gewijzigd door de wetten van 15 juli 1993 (B.S. 16.03.1994 + err. 18.03.1994), 18 februari 1997 (B.S. 11.09.1997), 27 december 2000 (B.S. 06.01.2001 + err. 06.04.2001) en 24 augustus 2001 (B.S. 24.10.2001) en vervangen door de programmawet van 27 december 2004, art. 470 (voor de aanvragen tot vergoeding vóór 31.12.2004, inw. 31.12.2004, behalve wat betreft §2, 2°, inw. 01.01.1997) (B.S. 31.12.2004) - § 1. Onverminderd de voordelen toegekend krachtens de wetgeving op de arbeidsongevallen of de vergoedingspensioenen, wordt in vredetijd, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, een vergoeding voor morele schade toegekend van 53 200 euro, hierna « bijzondere vergoeding » genoemd, aan de personen bepaald in § 3 die wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten of aan hun rechthebbenden in geval van overlijden.

§ 2. De bijzondere vergoeding wordt toegekend :

1° wanneer de schade het gevolg is van opzettelijke gewelddaden of van de ontploffing van een oorlogstuig of van een valstriktuig bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmijningsopdracht.

Onder ontmijningsopdracht moet verstaan worden de werkzaamheden van opsporing, neutralisatie, vervoer of vernietiging van oorlogstuigen of valstriktuigen;

2° wanneer de schade het gevolg is van de redding van personen van wie het leven in gevaar was.

§ 3. De bijzondere vergoeding wordt toegekend :

1° aan de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de politiediensten bedoeld in artikel 116 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus;

2° aan de leden van de buitendiensten van de afdeling « Veiligheid van de Staat » van het bestuur openbare Veiligheid van de federale overheidsdienst Justitie;

3° aan de personeelsleden van de Krijgsmacht en de burgerlijke personeelsleden van het ministerie van Landsverdediging;

4° aan de leden van de diensten van de civiele bescherming;

5^o1 aan de leden van de openbare brandweerdiensten;

6° aan de leden van de buitendiensten van het bestuur der Strafinrichtingen.

De bijzondere vergoeding wordt toegekend aan de in het eerste lid opgesomde personen voor zover de schade bedoeld in § 2 veroorzaakt werd tijdens de uitoefening van hun functies.

§ 4. Onverminderd de toekenning van de bijzondere vergoeding, wordt een bijkomende vergoeding toegekend, gelijk aan 10 % van het bedrag van de in § 1 bedoelde bijzondere vergoeding, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning :

1° aan elk kind ten laste van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers;

2° aan elk kind, na het overlijden van één van de in § 3 bedoelde slachtoffers, geboren [...]

¹ Punt 5 wordt [aan de operationele leden van de hulpverleningszones] Wet van 15 mei 2007, art. 192 (B.S. 31.07.2007) (datum inwerkingtreding: **datum nader te bepalen** , treedt in werking tien dagen na de bekendmaking van het besluit waarbij de Koning vaststelt dat de voorwaarden vervuld zijn zoals bedoeld in artikel 220 van de Wet van 15 mei 2007 betreffende de Civiele Veiligheid.

Aldus gewijzigd bij Wet van 12 januari 2006, art 2,1 (inw. 1 januari 2006) (B.S. 18.07.2006)

§ 5. Worden beschouwd als de rechthebbenden van het slachtoffer :

- 1° de echtgenoot als het slachtoffer gehuwd was en niet gescheiden was van tafel en bed;
- 2° de persoon met wie het slachtoffer samenwoonde in de zin van de artikelen 1475 tot 1479 van het Burgerlijk Wetboek;

[2° bis. *Wet van 12 januari 2006* (inw. 1 januari 1997) (B.S. 18.07.2006) - de persoon met wie het slachtoffer sinds een jaar samenwoonde. Wordt geacht aan die voorwaarde te voldoen de niet-verwante persoon die op het tijdstip van het overlijden op een permanente en affectieve wijze sedert ten minste een jaar met het slachtoffer samenwoonde. Deze samenwoning wordt bewezen door de inschrijving in het bevolkingsregister of het vreemdelingenregister;]

- 3° als het slachtoffer vrijgezel, weduwnaar, gescheiden of gescheiden van tafel en bed was, de hierna in volgorde van voorrang van de categorieën opgesomde personen :
 - a) 1ste categorie : de kinderen van het slachtoffer en hun afstammelingen, die ten laste van het slachtoffer waren;
 - b) 2e categorie : zijn vader en moeder;
 - c) 3e categorie : zijn broers en zussen;
 - d) 4e categorie : elke natuurlijke persoon die aantoonde dat hij de opvoeding en het onderhoud van het slachtoffer verzekerd heeft gedurende minstens vijf jaar vóór het slachtoffer meerderjarig was.

Als er slechts één rechthebbende is, krijgt deze de volledige vergoeding.

Wanneer er meerdere rechthebbenden van dezelfde categorie zijn, wordt de vergoeding in gelijke delen aan elk van hen toegekend.

De rechthebbenden, bedoeld in het eerste lid, 3°, b) tot d), moeten het bewijs leveren dat zij rechtstreeks voordeel trokken van de bezoldigingen van het slachtoffer. Van de personen die met het slachtoffer woonden of bij wie het slachtoffer zijn thuis had, wordt aangenomen dat zij deze voorwaarde vervullen.

§ 6. Worden niet toegekend :

- 1° de vergoedingen bedoeld in §§ 1 en 4, als er vastgesteld is dat het ongeval opzettelijk veroorzaakt werd door het slachtoffer;
- 2° de vergoeding bedoeld in § 1, wanneer het slachtoffer overlijdt aan de gevolgen van het ongeval, nadat het zelf de vergoeding ontvangen heeft.

§ 7. De aanvraag tot het verkrijgen van de in §§ 1 en 4 bedoelde vergoedingen wordt gericht :

- 1° aan de minister van Justitie en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 2° en 6°;
- 2° aan de minister van Binnenlandse Zaken en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 1°, 4° en 5°;
- 3° aan de minister van Landsverdediging en de vergoedingen zijn ten laste van de begroting van zijn departement, voor de slachtoffers bedoeld in § 3, 3°.

§ 8. De betaling van de in dit artikel bedoelde vergoedingen sluit, tot het beloop van haar bedrag, de toekenning uit van schadevergoeding ten bezware van de Staat voor hetzelfde schadelijke feit.

De Staat treedt van rechtswege, tot het beloop van het bedrag van de betaalde vergoedingen, in de rechten van de begunstigde tegen de voor het schadelijke feit aansprakelijke derden of de burgerrechtelijke aansprakelijke en tegen de verzekeringsinstellingen of fondsen voor schadevergoeding.

De bij dit artikel bepaalde voordelen kunnen niet worden gecumuleerd met de vergoedingen bedoeld bij de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van een luchtvaartongeval in vredestijd.

§ 9. Het bedrag van de bijzondere vergoeding wordt aangepast aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen, overeenkomstig de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 178 van 30 december 1982. Het bedrag wordt gekoppeld aan de spilindex 138,01.]

...

*[Wet van 1 april 2007, art. 20 (B.S. 15.05.2007) -
Afdeling IV. - Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme.*

Art. 42bis. - De Koning kan de vergoeding van slachtoffers van terrorisme, zoals gedefinieerd in artikel 2 van de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme, uitbreiden en de verplichtingen van de personen die recht hebben op een vergoeding bedoeld in voormelde Afdelingen I en II aanpassen rekening houdend met de kenmerken van terrorisme.

Onverminderd de bijdragen bedoeld in artikel 29 kan het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, voor de toepassing van dit artikel gestijfd worden door voorschotten ontvangen van de Schatkist, leningen, schenkingen en legaten, een gedeelte van de winst van de Nationale Loterij, en andere inkomsten die de Koning bepaalt.]

...

KONINKLIJK BESLUIT VAN 23 JANUARI 1987 BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN EEN BIJZONDERE VERGOEDING IN GEVAL VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN TEGEN LEDEN VAN DE POLITIE- EN HULPDIENTEN EN TEGEN DERDEN DIE HULP VERLENEN AAN EEN SLACHTOFFER VAN EEN OPZETTELIJKE GEWELDDAAD.
(B.S. 20.02.1987)

Gelet op de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, inzonderheid op artikel 42;

Gelet op de onderhandelingen in het gemeenschappelijk comité voor alle overheidsdiensten en op het protocol van 14 augustus 1986 houdende de resultaten van deze onderhandelingen;

Gelet op het advies van de commissie van advies voor het militair personeel van de land- en de zeemacht en van de medische dienst;

Gelet op het advies van de commissie voor het personeel van de rijkswacht;

Gelet op het akkoord van Onze Minister van Begroting, gegeven op 6 augustus 1986;

Gelet op het akkoord van Onze Staatssecretaris voor Openbaar Ambt, gegeven op 25 juli 1986;

Gelet op het advies van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, van Onze Minister van Begroting, van Onze Minister van Sociale Zaken, van Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt, en van Onze Minister van Landsverdediging,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit dient verstaan onder :

1° de wet : de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° het slachtoffer : de persoon bedoeld in artikel 42, § 2 van de wet en die overleden is of genoodzaakt de dienst definitief te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid, in de voorwaarden bepaald bij artikel 42, § 1 van de wet;

3° de vrijwillige hulpverlener : de persoon die overleden is of in een toestand van blijvende algehele invaliditeit verkeert in het geval bedoeld bij artikel 42, § 4 van de wet;

[*K.B. van 30 november 2001, art. 1 (inw. 1 april 2004) (B.S. 25.01.2002) -*

4° de bevoegde minister :

- a) de Minister van Landsverdediging voor de personen bedoeld in artikel 42, § 2, 4°, van de wet;
- b) de Minister van Binnenlandse Zaken voor de personeelsleden bedoeld in artikel 42, § 2, 1°, 6° en 7° van de wet;
- c) de Minister van Justitie voor de personen bedoeld in artikel 42, § 2, 3° en 8° en in artikel 42, § 4, van de wet.]

Art. 2. Onverminderd de mogelijkheid voor het slachtoffer, de vrijwillige hulpverlener en hun rechthebbenden om hun vordering onmiddellijk te brengen voor de rechtbanken van de rechterlijke orde, kan elke vergoeding ingesteld bij artikel 42 van de wet of elk gedeelte van vergoeding in geval van pluraliteit van rechthebbenden, toegekend worden bij beslissing van de bevoegde Minister, overeenkomstig dit besluit.

Art. 3. § 1. Ieder aanvraag tot het verkrijgen van een vergoeding moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid, bij een ter post aangetekende brief aan de bevoegde Minister gericht worden binnen de volgende termijnen :

- wanneer het slachtoffer genoodzaakt is de dienst definitief te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid of wanneer de vrijwillige hulpverlener een blijvende algehele invaliditeit heeft opgelopen : de termijn bepaald bij artikel 1, a, van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van de schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën;
- wanneer het slachtoffer of de vrijwillige hulpverlener overleden is : de vervaltermijn van één jaar vanaf de dag van het overlijden.

§ 2. In geval van overlijden van het slachtoffer of van de vrijwillige hulpverlener moet ieder der gebeurlijke rechthebbenden een afzonderlijke vergoedingsaanvraag indienen.

§ 3. De vergoedingsaanvraag wordt ondertekend door de verzoeker of door zijn wettelijke vertegenwoordiger en bevat :

- 1° vermelding van de dag, maand en jaar;
- 2° de naam, voornamen, beroep en woonplaats van de verzoeker en, in voorkomend geval, van de overleden vrijwillige hulpverlener of slachtoffer evenals, eventueel, naam, voornamen, woonplaats en hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordigers;
- 3° behalve wat de vergoeding bepaald bij artikel 42, § 4 van de wet betreft, de aanduiding van de feiten op grond waarvan de verzoeker meent dat de schade het gevolg is van feiten die opzettelijk gewelddaden uitmaken of van de ontploffing van oorlogstuigen of valstrikstuigen bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontminningsopdracht;
- 4° indien het een vergoedingsaanvraag betreft ingediend door een rechthebbende bedoeld bij artikel 42, § 2 van de wet en die niet de echtgenoot is, de elementen die het mogelijk maken aan te tonen dat de verzoeker ten laste viel van het slachtoffer of van de vrijwillige hulpverlener, in de zin van artikel 5, § 4 van de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vreedstijd. In voorkomend geval voegt de verzoeker als bijlage de stukken ter rechtvaardiging van de elementen opgenomen in zijn aanvraag;
- 5° indien het een aanvraag tot afzonderlijke vergoeding betreft in de zin van artikel 42, § 3 van de wet, de elementen die het mogelijk maken aan te tonen dat de verzoeker ten laste viel van het slachtoffer, in de zin van artikel 6 van de voorgenoemde wet van 12 januari 1970. In voorkomend geval, voegt de verzoeker in bijlage de stukken ter rechtvaardiging van de elementen opgenomen in zijn aanvraag;
- 6° indien het een aanvraag betreft ingediend door een vrijwillige hulpverlener of zijn rechthebbenden, de elementen die het mogelijk maken aan te tonen dat hij voldoet aan de voorwaarden van artikel 42, § 4 van de wet.

§ 4. Iedere aanvraag tot vergoeding of een deel ervan in de zin van de wet, moet eindigen met de woorden : "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is".

Art. 4. Van iedere aanvraag tot vergoeding wordt ontvangstmelding gegeven.

Art. 5. § 1. Bij ontvangst van de aanvraag, laat de bevoegde Minister overgaan tot een onderzoek door de door hem aangewezen overheid. Deze stelt een dossier samen waarin alle elementen voorkomen die de Minister kunnen voorlichten, en maakt een verslag op dat de besluiten van haar onderzoek bevat.

§ 2. De overheid belast met het opstellen van een verslag kan alle nuttige onderzoeken uitvoeren of gelasten. Zij kan onder meer de mededeling gelasten van een afschrift van het strafrechtelijk dossier, met machtiging van de procureur-generaal bij het Hof van Beroep of van de auditeur-generaal.

Zij kan ook de Gerechtelijk-Geneeskundige Dienst opdragen een expertise te laten uitvoeren door zijn eigen experts om te bepalen op basis van de Officiële Belgische Schaal ter bepaling van de graad van Invaliditeit of de vrijwillige hulpverlener een blijvende algehele invaliditeit heeft opgelopen.

Zij kan deskundigen aanstellen.

Art. 6. Indien de overheid belast met het onderzoek beslist de aanvraag af te wijzen, wordt de verzoeker bij een ter post aangetekende brief kennis gegeven van een afschrift van het met redenen omklede verslag en wordt hij verzocht schriftelijk zijn verweermiddelen in te dienen binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving. De overheid belast met het onderzoek geeft haar advies over de door de verzoeker ingeroepen middelen.

Art. 7. Bij het einde van de procedure wordt het volledig dossier toegestuurd aan de bevoegde Minister en deze beslist over het bestaan van de voorwaarden vereist voor de toekenning van iedere

vergoeding of gedeeltelijke vergoeding in de zin van de wet. Iedere ongunstige beslissing moet formeel met redenen omkleed zijn.

Art. 8. Van de beslissing van de Minister wordt de verzoeker kennis gegeven bij een ter post aangetekende brief. In de kennisgeving wordt erop gewezen dat de beslissing van de Minister een vordering voor de hoven en rechtbanken niet verhindert.

Art. 9. De termijnen bepaald bij artikel 3, § 1 van dit besluit worden verlengd met een jaar, te rekenen vanaf de inwerkingtreding van dit besluit, voor iedere aanvraag tot vergoeding of gedeelte ervan, tengevolge van een overlijden of een definitief verlaten van de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid of blijvende algehele invaliditeit, dat plaatsvond voor de inwerkingtreding van dit besluit.

Art. 10. Dit besluit treedt in werking op de eerste dag van de maand volgend op die tijdens welke dit besluit in het Belgisch Staatsblad bekendgemaakt is.

Art. 11. Onze Minister van Justitie, Onze Minister van Begroting, Onze Minister van Sociale Zaken, Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Openbaar Ambt en Onze Minister van Landsverdediging zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

MINISTERIELE OMZENDBRIEF VAN 8 FEBRUARI 1989 BETREFFENDE DE TOEKENNINGSMODALITEITEN VAN EEN BIJZONDERE EN EEN AFZONDERLIJKE VERGOEDING IN GEVAL VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN TEGEN LEDEN VAN DE POLITIE- EN HULPDIENSTEN. (niet gepubliceerd)

Aan de heren provinciegouverneurs.

Mijne heren,

Artikel 42 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen (Belgisch Staatsblad 6 augustus 1985) voorziet in de toekenning van een bijzondere vergoeding en, eventueel, van een afzonderlijke vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden o.m. begaan tegen leden van de politie- en hulpdiensten.

Het koninklijk besluit van 23 januari 1987 (Belgisch Staatsblad van 20 februari 1987) stelt de toekenningsmodaliteiten van die vergoedingen vast.

Als aanvulling bij deze nieuwe wettelijke en reglementaire bepalingen, heeft deze omzendbrief tot doel de door de belanghebbenden te volgen procedure voor de toekenning van voornoemde vergoedingen toe te lichten.

1^e deel: Beginselen.

1. Vergoedingen ingeval van een opzettelijke gewelddaad of van een ontploffing tijdens de uitvoering van bepaalde opdrachten.

(1) De § 1, 2, 5 en 6 van artikel 42 van de wet voorzien in de toekenning, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, van een bijzondere vergoeding voor morele schade, wanneer bepaalde personen overleden zijn of genoodzaakt zijn de dienst definitief te verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid, ten gevolge van:

- feiten die een opzettelijke gewelddaad uitmaken,
- de ontploffing van oorlogstuigen of valstriktuigen,

Bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmijningsdienst.

(2) Het bedrag van die bijzondere vergoeding is bepaald op 750.000 frank tegen 100 % en wordt gekoppeld aan de schommelingen van het algemeen indexcijfer der consumptieprijzen, overeenkomstig de regels toepasselijk op de wedden van het personeel der ministeries, wat nu met een bedrag van 2.100.225 frank overeenstemt.

(3) De begunstigden van het vergoedingsstelsel die deze omzendbrief betreft, staan opgesomd in artikel 42, § 2, 2°, 6° en 7° van voornoemde wet. Het zijn respectievelijk de leden van de gemeentepolitie, de leden van de diensten van de burgerbescherming en de leden van de brandweer van de gemeenten, van de agglomeraties en de federaties van gemeenten en van de intercommunale verenigingen.

In geval van overlijden zijn de rechthebbenden van het slachtoffer de echtgenoot of, wanneer er die niet is, de familieleden ten laste van het slachtoffer. (N.B. bovendien zijn artikel 4, eerste lid, en art. 5 van de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vredestijd, mede van toepassing; de terminologie van deze artikelen moet natuurlijk worden herzien, gezien de wet van 31 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming en, in mindere mate, de wet van 27 april 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de adoptie, die van openbare orde zijn.

(4) § 3 van datzelfde artikel 42 voorziet, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten vastgesteld door de Koning, in de toekenning van een afzonderlijke vergoeding aan elk kind ten laste van diezelfde personen, ongeacht of die overleden zijn of niet (N.B. artikel 6 van de wet van 12 januari 1970 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van luchtvaartongeval in vredestijd is mede van toepassing; wat de terminologie van dit artikel betreft, dient rekening te worden gehouden met dezelfde opmerking als supra, punt 3).

Die vergoeding is gelijk aan 10 % van het bedrag van de voornoemde bijzondere vergoeding; zijnde 210.022 frank.

(5) De afzonderlijke vergoeding wordt onafhankelijk van de bijzondere vergoeding toegekend en kan er dus mee worden gecumuleerd.

2^e deel: Procedure

2. Overheden die bevoegd zijn om over de toekenning van de vergoedingen te beslissen.

Daar de vergoedingen een recht zijn in hoofde van het slachtoffer en/of van zijn rechthebbenden, voor zover zij uiteraard voldoen aan de voorwaarden gesteld in artikel 42, blijven de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde, volgens het gemeen recht, bevoegd om uitspraak te doen over het recht van de betrokkenen op de vergoedingen. Zij kunnen dus in ieder geval hun recht op die vergoedingen bij wege van een rechtsvordering doen gelden. (Parl.Doc.Kamer G.Z, 1984 – 1985, nr. 1281/16,7) (Parl.Hand.Senaat, 18 juni 1985, Kol. 3043).

Teneinde de procedure voor het toekennen van de vergoedingen te bespoedigen en te vergemakkelijken is bij het koninklijk uitvoeringsbesluit van 23 januari 1987 evenwel een FACULTATIEVE administratieve procedure georganiseerd waartoe de betrokkenen hun toevlucht kunnen nemen vóór een eventuele rechtsvordering.

In het kader van die procedure is het dan de [Minister van Binnenlandse Zaken] die in de eerste plaats beschikt over de aanvragen om toekenning van de vergoedingen.

Aldus gewijzigd bij M.O. van 6 april 2005, art. 1 (B.S. 15.04.2005)

Het spreekt vanzelf dat een rechtsvordering steeds mogelijk is in geval van een ongunstige beslissing van de Minister.

3. Rechtsvordering voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde.

Als de betrokkenen een rechtsvordering instellen, hetzij onmiddellijk, hetzij tijdens of na de facultatieve administratieve procedure, moeten zij zich houden aan de regels die zijn voorgeschreven door het gerechtelijk wetboek inzake de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken, alsmede aan de regels die van toepassing zijn inzake de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat.

Wat de verjaring van de vordering betreft, moet worden verwezen naar de bepalingen van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën (B.S. 28 februari 1970).

- a. Overeenkomstig artikel 1, a, van de wet, moet de rechtsvordering met betrekking tot de schuldvordering inzake vergoeding worden ingesteld binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het begrotingsjaar in de loop waarvan de schuldvordering inzake vergoeding is ontstaan. In het onderhavige geval vangt die termijn dus aan:
- hetzij, vanaf 1 januari van het begrotingsjaar tijdens hetwelk het slachtoffer is overleden;
 - hetzij, vanaf 1 januari van het begrotingsjaar tijdens hetwelk het slachtoffer wegens lichamelijke ongeschiktheid genoodzaakt was de dienst definitief te verlaten;
 - hetzij, vanaf 1 januari 1987 wat de feiten betreft die een opzettelijke gewelddaad uitmaken of de ontploffingen die zich hebben voorgedaan vóór het in werking treden van het koninklijk uitvoeringsbesluit (1 maart 1987).
- b. Die verjaring kan worden gestuit of geschorst overeenkomstig de regels vastgesteld bij artikel 2 van voornoemde wet van 6 januari 1970 (gerechtshoofdwondersexploot, schulderkenning door de Staat, instellen van een rechtsvordering).

- c. Het is van belang te noteren dat de eventuele aanwending van de facultatieve administratieve procedure geenszins het verloop van die verjaringstermijnen stuit.

4. Voorafgaande aanwending van de facultatieve administratieve procedure.

A. Termijn voor het instellen van de procedure.

Zodra het slachtoffer of zijn rechthebbenden beslissen vóór elke rechtvordering hun toevlucht te nemen tot de facultatieve administratieve procedure, moeten zij de hiernavermelde termijnen in acht nemen:

- a. Als het slachtoffer overleden is, moeten de aanvragen van de rechthebbenden binnen de vastgelegde termijn van een jaar vanaf de datum van het overlijden worden ingediend: daar die termijn is vastgelegd, kan hij noch gestuit noch geschorst worden; het aflopen van die termijn van een jaar verhindert het instellen van een rechtvordering uiteraard niet;
- b. Als het slachtoffer genoodzaakt is wegens lichamelijke ongeschiktheid de dienst definitief te verlaten, moeten de vergoedingsaanvragen worden toegezonden binnen een termijn van vijf jaar vanaf 1 januari van het begrotingsjaar tijdens hetwelk dat vertrek uit de dienst heeft plaatsgehad;

B. Indiening en inhoud van de aanvragen.

Elke vergoedingsaanvraag moet, op straf van niet-ontvankelijkheid, per aangetekende brief aan de [Minister van Binnenlandse Zaken] worden gericht binnen de hiervoor aangegeven termijnen.

Aldus gewijzigd bij M.O. van 6 april 2005, art. 1 (B.S. 15.04.2005)

- a. In geval van overlijden van het slachtoffer moet elk van de eventuele rechthebbenden op het geheel of een gedeelte van de vergoeding een afzonderlijke vergoedingsaanvraag indienen.
- b. Als een persoon die voor zichzelf de toekenning vraagt van de gehele bijzondere vergoeding of van een deel ervan tezelfdertijd handelt als wettelijke vertegenwoordiger van het (de) kind(eren) ten laste van het slachtoffer, met betrekking tot de afzonderlijke vergoeding(en), is het aangewezen dat die persoon per vergoedingstype een aparte aanvraag indient, dat om het onderzoek van de dossiers te vergemakkelijken.

Elke vergoedingsaanvraag moet worden ondertekend door de aanvrager of, in voorkomend geval, door zijn wettelijke vertegenwoordiger. Zij moet eindigen met de woorden: "Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is". (N.B. Het koninklijk besluit van 31 mei 1933 betreffende de verklaring te doen in verband met de subsidies, vergoedingen en toelagen van elke aard die geheel of gedeeltelijk ten laste van de Staat zijn, is mede van toepassing. Toch dient te worden opgemerkt dat de vergoeding moet worden beschouwd als een vergoeding van morele schade en dat de wetgeving inzake inkomstenbelastingen daarop dus niet van toepassing is).

De door het slachtoffer zelf ingediende aanvraag om toekenning van de bijzondere vergoeding moet bevatten:

- a) de vermelding van dag, maand en jaar van de aanvraag;
- b) de naam, voornamen, beroep en woonplaats van het slachtoffer;
- c) de aanduiding van de feiten op grond waarvan het slachtoffer meent dat de schade het gevolg is van feiten die een opzettelijke gewelddaad uitmaken of van de ontploffing van oorlogstuigen of valstrikstuigen bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmijningsopdracht. Het slachtoffer moet dus de omstandigheden van de "aanslag" zo juist mogelijk omschrijven.

In geval van overlijden van het slachtoffer moet de aanvraag om de toekenning van de bijzondere vergoeding, ingediend door een rechthebbende, bevatten:

- a) de vermelding van dag, maand en jaar van de aanvraag;
- b) de naam, voornamen, beroep en woonplaats van de aanvrager, alsook, in voorkomend geval, de naam, voornamen, woonplaats en hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordigers;
- c) de naam, voornamen, beroep en woonplaats van het overleden slachtoffer;
- d) de aanduiding van de feiten op grond waarvan de aanvrager meent dat het overlijden van het slachtoffer het gevolg is van feiten die een opzettelijke gewelddaad uitmaken of van de ontploffing van oorlogstuigen of valstrikstuigen, bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmiijningsopdracht;
- e) de aanduiding van zijn hoedanigheid van prioritair rechthebbende; de aanvrager heeft er alle belang bij op eigen initiatief bij zijn aanvraag de stukken te voegen die deze hoedanigheid bewijzen, zoals bijvoorbeeld een akte van bekendheid met de lijst van de wettelijke erfgenamen van het slachtoffer of elk ander stuk van de burgerlijke stand;
- f) behalve voor de echtgenoot (die niet daadwerkelijk moet bewijzen dat hij ten laste was van het slachtoffer), de elementen waardoor aangetoond kan worden dat de aanvrager ten laste van het slachtoffer viel.

De aanvraag om toekenning van de afzonderlijke vergoeding, ingediend door elk kind ten laste of door zijn wettelijke vertegenwoordiger, moet bevatten;

- a) de vermelding van dag, maand en jaar van de aanvrager;
- b) de naam, voornamen, beroep en woonplaats en hoedanigheid van zijn wettelijke vertegenwoordigers;
- c) de naam, voornamen, beroep en woonplaats van het slachtoffer;
- d) de aanduiding van de feiten op grond waarvan de verzoeker meent dat de schade berokkend aan het slachtoffer (overlijden of vertrek uit dienst wegens definitieve lichamelijke ongeschiktheid) het gevolg is van feiten die een opzettelijke gewelddaad uitmaken of van de ontploffing van oorlogstuigen of valstrikstuigen bij de uitvoering van een politie-, beschermings-, hulpverlenings- of ontmiijningsopdracht;
- e) de elementen waardoor in hoofde van de aanvrager de hoedanigheid van kind ten laste van het slachtoffer kan worden aangetoond.

De aanvrager heeft er alle belang bij, op eigen initiatief bij zijn vergoedingsaanvraag, van welke aard ook, de bewijsstukken te voegen van de verschillende elementen uit zijn aanvraag (overlijdensakte, uittreksel uit de huwelijksakte, akte van bekendheid, uittreksel uit de geboorteakte voor elk kind, enz...).

[M.O. van 6 april 2005, art. 3 (B.S. 15.04.2005) – Bovendien zal de overheid, belast met tot het onderzoek en het opmaken van het verslag, voorzien in artikel 5, § 1, van het koninklijk besluit van 23 januari 1987 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden tegen leden van de politie- en hulpdiensten en tegen derden die hulp verlenen aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad, voortaan niet meer de Directeur-generaal van de Algemene Directie Wetgeving en Nationale Instellingen zijn (cf., 2e deel, punt 4, B, in fine, en C, van de voormelde omzendbrief), maar enerzijds de Directeur-generaal van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid voor de leden van de diensten van de Civiele Veiligheid en van de brandweerdiensten van de gemeenten, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de intercommunale verenigingen, en anderzijds de Directeur-generaal van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid voor de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de diensten van de lokale politie. Zij ontvangen derhalve de hen betreffende vergoedingsaanvragen, melden de ontvangst ervan aan de verzoekers en gaan over tot een onderzoek, zodra zij de aanvraag gekregen hebben.]

[M.O. van 6 april 2005, art. 4. (B.S. 15.04.2005) - Tenslotte, vestig ik uw aandacht op het feit dat betreffende de federale politie een ministerieel besluit van 7 september 2001 bepaalt dat het verslag aan de Minister door de Commissaris-generaal van de federale politie moet worden opgesteld.]

C. Beslissing:

Zodra bovengenoemde Directeur-generaal de aanvraag ontvangen heeft, doet hij een onderzoek. Als deze ambtenaar besluit de aanvraag te verwerpen, wordt een afschrift van het gemotiveerde verslag per ter post aangetekende brief naar de aanvrager gestuurd; die wordt verzocht schriftelijk zijn opmerkingen te doen gelden, en dat binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving. De voornoemde ambtenaar geeft zijn advies over de door de aanvrager ingeroepen middelen.

Na die procedure wordt het gehele dossier aan de Minister van Binnenlandse Zaken gezonden en die beschikt over de vervulling van de vereiste voorwaarden voor de toekenning van elke vergoeding of elk deel van een vergoeding in de zin van de wet. Elke ongunstige beslissing moet formeel worden gemotiveerd. De beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken wordt de aanvrager per ter post aangetekende brief ter kennis gebracht. De kennisgeving vermeldt dat de beslissing van de Minister een vordering voor de hoven en rechtbanken niet verhindert.

VERGOEDING SLACHTOFFER VAN AANSLAG

(art. 42 – wet van 1 augustus 1985)

I. Administratieve toestand van het slachtoffer.

- Naam :
- Voornamen :
- Geboorteplaats :
- Geboortedatum :
- Burgerlijke staat :

II. Ambt uitgeoefend in de politie- of hulpdienst.

III. a. Datum van overlijden :

- b. Zoniet, datum van oppensioenstelling wegens lichamelijke ongeschiktheid : (later in te vullen).

IV. Beschrijving van de feiten.

1. Land:
2. Plaats :
3. Datum :
4. Aard van het incident: feit dat een opzettelijke gewelddaad uitgemaakt of ontploffing van oorlogstuig of valstrikstuig:
5. Aard van de opdracht vervuld door de betrokkene :
6. Gedetailleerde omstandigheden van het incident :
7. Beschrijving van de bij het slachtoffer veroorzaakte letsels.
 - a. overlijden
 - b. zoniet, andere letsels.
8. Dader(s) van het feit dat de opzettelijke gewelddaad uitmaakt :
9. Getuigen van de feiten (naam, voornamen, beroep, woonplaats, getuigenissen) :

VI. Vermoedelijke rechthebbende(n) op de vergoeding in geval van overlijden.

1. a) Graad van verwantschap :
 - b) Naam en voornamen :
 - c) Woonplaats :
2. a) Graad van verwantschap :
 - b) Naam en voornamen :
 - c) Woonplaats :

3. a) Graad van verwantschap :

b) Naam en voornamen :

c) Woonplaats :

4. a) Graad van verwantschap :

b) Naam en voornamen :

c) Woonplaats :

Noot : de prioriteitsorde, vastgesteld bij de wet is :

- als betrokkene gehuwd is en NIET uit de echt gescheiden of gescheiden van tafel en bed : de echtgenoot
- als de betrokkene ongehuwd, weduwnaar, uit de echt gescheiden of gescheiden van tafel en bed :
- + de (het) wettige, natuurlijke, erkende of aangenomen kind(eren) van de betrokkene (x);
- + zoniet, de vader en/of de moeder van de betrokkene;
- + zoniet, zijn broers en zusters;
- + zoniet, elk ander familielid dat het bewijs levert het slachtoffer te hebben opgevoed en in zijn onderhoud te hebben voorzien gedurende ten minste vijf jaar vóór zijn meerderjarigheid.

(x) Aan te passen bij de bekendmaking van de wet van 20 maart 1987 tot wijziging van een aantal bepalingen betreffende de afstamming.

VII. Rechthebbenden op de AFZONDERLIJKE vergoeding (kind(eren) van het slachtoffer).

1. a) Naam en voornamen :

b) Geboortedatum :

c) Rechthebbende op kinderbijslag (1) : JA – NEEN

d) Onder de wapens geroepen of wederopgeroepen op het ogenblik van het overlijden of op het ogenblik van het vertrek uit de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid (1) : JA – NEEN

2. a) Naam en voornamen :

b) Geboortedatum :

c) Rechthebbende op kinderbijslag (1) : JA – NEEN

d) Onder de wapens geroepen of wederopgeroepen op het ogenblik van het overlijden of op het ogenblik van het vertrek uit de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid (1) : JA – NEEN

3. a) Naam en voornamen :

b) Geboortedatum :

c) Rechthebbende op kinderbijslag (1) : JA – NEEN

- d) Onder de wapens geroepen of wederopgeroepen op het ogenblik van het overlijden of op het ogenblik van het vertrek uit de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid (1) : JA – NEEN
4. a) Naam en voornamen :
- b) Geboortedatum :
- c) Rechthebbende op kinderbijslag (1) : JA – NEEN
- d) Onder de wapens geroepen of wederopgeroepen op het ogenblik van het overlijden of op het ogenblik van het vertrek uit de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid (1) : JA – NEEN

TOTAAL

(1) Schrappen wat niet past.

MINISTERIËLE OMZENDBRIEF VAN 26 APRIL 2004 AANGAANDE BRANDWEERLIEDEN DIE HET SLACHTOFFER WERDEN VAN EEN DODELIJKE OF ERNSTIG ONGEVAL.

Mevrouw de Gouverneur,
Mijnheer de Gouverneur,

Gelet op de nieuwe arbeidsreglementering en de gewijzigde structuur van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid dient de procedure voor de melding van dodelijke of ernstige ongevallen van brandweerlieden aangepast te worden. De vorige richtlijnen omtrent de meldingsprocedure waren beschreven in de ministeriële omzendbrief van 14 juli 1992 betreffende de brandweerlieden slachtoffers van dodelijke of ernstige ongevallen naar aanleiding van brandweerinterventies: meldingsprocedure.

Ernstige ongevallen waarvan brandweerlieden het slachtoffer worden tijdens een brandweerinterventie dienen nog steeds gemeld te worden aan de brandweerinspectie. De melding dient per gewone brief overgemaakt te worden op volgend adres:

FOD BINNENLANDSE ZAKEN
Algemene Directie van de Civiele Veiligheid
Brandweerinspectie
Leuvenseweg 1
1000 Brussel

Artikel 26, derde lid van het koninklijk besluit van 27 maart 1998, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 28 mei 2003, bepaalt wat onder "ernstig arbeidsongeval" dient te worden verstaan: een arbeidsongeval waarvan het gebeuren in direct verband staat met een materieel agens (een machine of een toestel - een installatie - een steiger - een silo - licht ontvlambare, zeer licht ontvlambare, giftige, zeer giftige, bijtende stof - een gas of een mengsel van gassen, ander dan atmosferische lucht of waterdamp die zich niet onder overdruk bevinden - een springstof) of een arbeidsongeval dat gebeurt onder één van de volgende vormen: val van een hoogte, groter dan 2 m - bedelving - instorting - brand - ontploffing - deflagratie - elektrocutie - elektrisering - verdrinking - verstikking - vergiftiging, en dat aanleiding heeft gegeven tot hetzij de dood, hetzij een blijvend letsel, hetzij een tijdelijk letsel waarvan de aard valt onder één van de volgende categorieën: breuken - brandwonden, uitwendig in de derde graad en over meer dan 9% van de lichaamsoppervlakte, of inwendig - vleeswonden met verlies van weefsel - trauma's die in afwezigheid van behandeling levensbedreigend kunnen zijn.

De officier-dienstchef of zijn plaatsvervanger dient een precies verslag van het ongeval op te stellen. Dit verslag dient minstens volgende gegevens te bevatten:

- Lokaliteit van de brandweer (gemeente en provincie)
- Identificatie van het slachtoffer (naam, geboortedatum)
- Plaats van het ongeval
- Datum en uur van het ongeval
- Omstandigheden en oorzaak van het ongeval en aard van de opgelopen lichamelijke en psychische letsels
- Suggesties tot het vermijden van zulk ongeval
- Datum van het opstellen van het verslag
- Naam en handtekening van de opsteller van het verslag

Deze omzendbrief vervangt de ministeriële omzendbrief van 14 juli 1992 betreffende de brandweerlieden slachtoffers van dodelijke of ernstige ongevallen naar aanleiding van brandweerinterventies: meldingsprocedure.

Gelieve deze omzendbrief ter kennis te brengen aan alle betrokken instanties.

Met de meeste hoogachting,

MINISTERIEEL BESLUIT VAN 6 APRIL 2005 BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN EEN BIJZONDERE EN EEN AFZONDERLIJKE VERGOEDING IN GEVAL VAN OPZETTELIJKE GEWELDDADEN TEGEN LEDEN VAN DE POLITIE- EN HULPDIENTSTEN. (B.S. 15.04.2005)

De Minister van Binnenlandse Zaken,

Gelet op de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, inzonderheid op artikel 42;

Gelet op het koninklijk besluit van 23 januari 1987 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden tegen leden van de politie- en hulpdiensten en tegen derden die hulp verlenen aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad;

Gelet op het ministerieel besluit van 19 juni 1987;

Overwegende dat in artikel 1 van het ministerieel besluit van 19 juni 1987 de Directeur-generaal van de Algemene Directie van de Wetgeving en van de Nationale Instellingen werd aangewezen als overheid, die belast is met het onderzoek en het opmaken van het verslag als bedoeld in artikel 5, § 1 van het koninklijk besluit van 23 januari 1987 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden tegen leden van de politie- en hulpdiensten en tegen derden die hulp verlenen aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad;

Overwegende dat deze dossiers in het verleden in de praktijk werden opgevolgd door de Juridische Dienst van voormelde Algemene Directie;

Overwegende dat in het kader van de hervorming van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken de Juridische Dienst bij besluit van 28 november 2002 van de Voorzitster van het Directiecomité (in werking getreden op 1 december 2002) werd overgedragen naar de Coördinatie- en Ondersteuningsdienst van de Voorzitster van het Directiecomité;

Overwegende dat het niet verantwoord is dat de Directeur-generaal van de Algemene Directie Instellingen en Bevolking terzake bevoegd blijft;

Overwegende dat het opportuun wordt geacht dat als overheid, belast met het onderzoek en het opmaken van het verslag als bedoeld in artikel 5, § 1 van voormeld koninklijk besluit van 23 januari 1987, wordt aangewezen enerzijds de Directeur-generaal van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid voor de leden van de diensten van de Civiele Veiligheid en van de brandweer van de gemeenten, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten en van intercommunale verenigingen en anderzijds de Directeur-generaal van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid voor de personeelsleden van het operationeel kader en van het administratief en logistiek kader van de diensten van de lokale politie;

Overwegende dat immers de aard van de desbetreffende dossiers nauwer aansluit bij de bevoegdheden van deze diensten;

Overwegende dat voormelde overheden het best geplaatst zijn om de nodige onderzoeken uit te voeren;

Overwegende dat bovendien voormelde overheden nauwer betrokken zijn bij de behandeling van de dossiers betreffende opzettelijke gewelddaden, gericht tegen hun respectievelijke personeelsleden,

Besluit :

Artikel 1. § 1 - De Directeur-generaal van de Algemene Directie van de Civiele Veiligheid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt aangewezen als overheid die belast is met het onderzoek en het opmaken van het verslag, bedoeld in artikel 5, § 1, van het koninklijk besluit van 23 januari 1987 betreffende de toekenning van een bijzondere vergoeding in geval van opzettelijke gewelddaden tegen leden van de politie- en hulpdiensten en tegen derden die hulp verlenen aan een slachtoffer van een opzettelijke gewelddaad, wanneer het slachtoffer een lid is van ofwel de diensten van de Civiele Veiligheid, ofwel lid is van de brandweer van de gemeenten, van de agglomeraties, van de federaties van gemeenten of van de intercommunale verenigingen.

§ 2. - De Directeur-generaal van de Algemene Directie Veiligheids- en Preventiebeleid van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken wordt aangewezen als overheid die belast is met het onderzoek en het opmaken van het verslag, bedoeld in artikel 5, § 1, van het voormelde koninklijk besluit van 23 januari 1987, wanneer het slachtoffer een personeelslid is van het operationeel kader of van het administratief en logistiek kader van de diensten van de lokale politie.

Art. 2. De in artikel 1 aangewezen overheden ontvangen de aanvragen tot bijzondere en afzonderlijke vergoedingen, bepaald bij artikel 42 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, die hen betreffen en voor de toekenning waarvan de Minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is, overeenkomstig artikel 1, 4°, punt b, van het koninklijk besluit van 23 januari 1987; zij geven er ontvangstmelding van aan de verzoekers.

Art. 3. De in artikel 1 aangewezen overheden gaan elk wat hen betreft over tot alle nuttige onderzoeken. Zij behandelen de aanvragen tot toekenning van de vergoeding, door het verzamelen van alle elementen die het recht op de vergoedingen in hoofde van het slachtoffer of zijn rechthebbenden, alsook in hoofde van de kinderen ten laste van het slachtoffer, kunnen staven.

Bij de behandeling door de in artikel 1 bedoelde overheden zal in ieder geval het volgende dienen te worden vastgesteld: het feit dat de schade heeft veroorzaakt, de identiteit van het slachtoffer van het feit dat opzettelijke gewelddaad uitmaakt of van de ontploffing, de aard van de door het slachtoffer verrichte opdracht, de aard van de schade, alsook het oorzakelijk verband tussen het feit dat de opzettelijke gewelddaad uitmaakt of de ontploffing en de opgelopen schade. Tevens dienen de elementen te worden verschaft die het mogelijk maken de vergoedingsgerechtigden te identificeren.

Art. 4. Na afloop van het onderzoek stellen de in artikel 1 aangewezen overheden een met redenen omkleed verslag op waarin de conclusies van de onderzoeken opgenomen zijn en spreken zij zich uit over de al dan niet gegrondheid van de aanvraag tot toekenning van de vergoeding.

Art. 5. Indien de in artikel 1 bedoelde overheden beslissen de aanvraag af te wijzen, geven zij de verzoeker bij een ter post aangetekende brief kennis van een afschrift van hun met redenen omkleed verslag, met de mededeling dat hij beschikt over een termijn van dertig dagen vanaf de kennisgeving, om schriftelijk zijn verweermiddelen in te dienen.

Art. 6. Zodra de in artikel 1 aangewezen overheden kennis hebben van de door de verzoeker aangevoerde verweermiddelen, geven zij daarover hun advies en wijzigen zij, indien nodig, het met redenen omkleed verslag of vullen zij het aan.

Art. 7. Bij het einde van de procedure sturen de in artikel 1 aangewezen overheden, elk wat hen betreft, het volledige dossier, vergezeld van een ontwerp van besluit, naar de Minister Binnenlandse Zaken, die beslist overeenkomstig artikel 7 van het voormelde koninklijk besluit van 23 januari 1987.

Art. 8. De in artikel 1 aangewezen overheden geven bij een ter post aangetekende brief aan de verzoeker kennis van de beslissing van de Minister.

In geval van een ongunstige beslissing vermeldt de kennisgeving dat deze beslissing een vordering voor de Hoven en Rechtbanken van de rechterlijke orde niet verhindert.

In geval van een gunstige beslissing worden de in artikel 1 aangewezen overheden ermee belast de nodige uitvoeringsmaatregelen te nemen.

Art. 9. Het ministerieel besluit van 19 juni 1987 wordt opgeheven.

KONINKLIJK BESLUIT VAN 4 DECEMBER 2006 BETREFFENDE DE TOEKENNING VAN EEN BIJZONDERE EN BIJKOMENDE VERGOEDING IN GEVAL VAN FYSIEKE SCHADE GELEDEN DOOR LEDEN VAN DE POLITIE- EN HULPDIENTEN, DOOR SOMMIGE LEDEN VAN DE STAATSVEILIGHEID, DOOR SOMMIGE LEDEN VAN HET BESTUUR VAN DE STRAFINRICHTINGEN EN DOOR HET PERSONEEL VAN LANDSVERDEDIGING TIJDENS HET REDDEN VAN PERSONEN VAN WIE HET LEVEN IN GEVAAR WAS. (B.S. 20.12.2006)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.

Gelet op de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen, inzonderheid op artikel 42, §§ 1 en 4, gewijzigd bij de wetten van 15 juli 1993, 18 februari 1997, 27 december 2000, 24 augustus 2001 en de programmawet van 27 december 2004;

Gelet op het advies van de Inspecteur van Financiën, gegeven op 3 januari 2006;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Begroting van 26 juli 2006;

Gelet op de akkoordbevinding van Onze Minister van Ambtenarenzaken van 29 augustus 2006;

Gelet op de hoogdringendheid gemotiveerd door de moeilijkheden van de slachtoffers die de dienst definitief moesten verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid of van de gezinnen van de slachtoffers die overleden zijn, tijdens het redden van personen van wie het leven in gevaar was, tijdens de uitoefening van hun dienst;

Gelet op advies 40.578/2 van de Raad van State, gegeven op 1 juni 2006, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten van de Raad van State;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie, Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Landsverdediging,

Hebben Wij besloten en besluiten Wij :

Artikel 1. Voor de toepassing van dit besluit moet verstaan worden onder :

1° de wet : de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

2° het slachtoffer : de in artikel 42, § 3, van de wet bedoelde persoon, die overleden is of de dienst definitief moet verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid, onder de voorwaarden bepaald door artikel 42, § 2, 2°, van de wet;

3° de bevoegde minister :

a) de Minister van Binnenlandse Zaken voor de personen bedoeld in artikel 42, § 3, 1°, 4° en 5°, van de wet;

b) de Minister van Justitie voor de personen bedoeld in artikel 42, § 3, 2° en 6°, van de wet;

c) de Minister van Landsverdediging voor de personen bedoeld in artikel 42, § 3, 3°, van de wet;

4° de vergoeding : de bijzondere vergoeding en de bijkomende vergoeding bedoeld in het artikel 42 van de wet.

Art. 2. Onverminderd de mogelijkheid voor het slachtoffer of zijn rechthebbenden om hun vordering onmiddellijk te brengen voor de rechtbanken van de Rechterlijke Orde, worden de vergoedingen toegekend door de bevoegde Minister.

Art. 3. § 1. Elke aanvraag tot vergoeding moet, op straffe van niet-ontvankelijkheid, per bij de post aangetekende brief aan de bevoegde Minister gestuurd worden, binnen de volgende termijnen :

1° wanneer het slachtoffer de dienst definitief moet verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid : 5 jaren, overeenkomstig het artikel 1, a), van de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provincies;

2° wanneer het slachtoffer overleden is : binnen de vastgestelde termijn van één jaar vanaf de datum van het overlijden.

§ 2. In geval van overlijden van het slachtoffer, dient elke rechthebbende een aparte aanvraag tot vergoeding in.

§ 3. De aanvraag tot vergoeding wordt getekend door de verzoeker of door zijn wettelijke vertegenwoordiger en bevat :

1° de aanduiding van de datum waarop de aanvraag ingediend is;

2° de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van de verzoeker, alsook, in voorkomend geval, de naam, de voornamen, de woonplaats en de hoedanigheid van zijn wettelijke

- vertegenwoordiger; indien het slachtoffer overleden is, vermeldt de verzoeker bovendien de naam, de voornamen, het beroep en de woonplaats van het slachtoffer;
- 3° de aanduiding en de datum van de feiten die, volgens de verzoeker, een reddingsdaad uitmaken van personen van wie het leven in gevaar was;
- 4° de bewijsstukken die het mogelijk maken om vast te stellen dat de verzoeker een rechthebbende van het slachtoffer is;
- 5° indien het gaat om een aanvraag tot bijkomende vergoeding in de zin van artikel 42, § 4, van de wet, de bewijsstukken die het mogelijk maken om vast te stellen dat de verzoeker een kind ten laste van het slachtoffer was of een kind van het slachtoffer was, geboren, na het overlijden van dat slachtoffer, uit het huwelijk, de wettelijke samenwoning of de feitelijke samenwoning.

§ 4. Iedere aanvraag tot vergoeding moet eindigen met de woorden : « Ik bevestig op mijn eer dat deze verklaring oprecht en volledig is. »

Art. 4. Van iedere aanvraag tot vergoeding wordt ontvangstmelding gegeven.

Art. 5. Zodra de bevoegde Minister de aanvraag ontvangen heeft, wijst hij een overheid aan die het onderzoek moet voeren.

Art. 6. De door de bevoegde Minister aangewezen overheid stelt een dossier samen waarin alle elementen die noodzakelijk zijn om een uitspraak te doen over de aanvraag, opgenomen worden.

De overheid die ermee belast is het dossier samen te stellen, stelt elk nuttig onderzoek in of zorgt ervoor dat dit onderzoek ingesteld wordt.

Indien deze overheid voorstelt de aanvraag te verwerpen, betekent zij haar voorstel van beslissing per bij de post aangetekende brief aan de verzoeker; deze deelt zijn opmerkingen mee binnen de 30 dagen te rekenen vanaf de ontvangst van het voorstel van beslissing.

Het dossier, evenals een gemotiveerd voorstel van beslissing, wordt aan de bevoegde Minister bezorgd.

Art. 7. De bevoegde Minister doet een uitspraak over de aanvraag tot vergoeding, op basis van het door de bevoegde overheid samengesteld dossier.

Art. 8. § 1. Wanneer het slachtoffer de dienst definitief moet verlaten wegens lichamelijke ongeschiktheid, wordt de beslissing van de bevoegde Minister genomen binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf de ontvangst van de aanvraag, conform de nadere regels vastgelegd in artikel 3.

Bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, wordt het verzoek tot vergoeding als afwezen beschouwd.

De termijn van één jaar kan verlengd worden met maximaal drie maanden, mits gemotiveerde beslissing van de bevoegde Minister, als een bijzondere procedurehandeling die noodzakelijk is voor het onderzoek, dit vereist.

De beslissing van verlenging van de termijn wordt aan de verzoeker betekend.

§ 2. Wanneer het slachtoffer overleden is, wordt de beslissing van de bevoegde Minister genomen binnen een termijn van achttien maanden te rekenen vanaf de datum van het overlijden van het slachtoffer.

Bij gebrek aan een beslissing binnen deze termijn, wordt het verzoek tot vergoeding als afgewezen beschouwd.

De termijn van achttien maanden kan verlengd worden met maximaal drie maanden, mits gemotiveerde beslissing van de bevoegde Minister, als een bijzondere procedurehandeling die noodzakelijk is voor het onderzoek, dit vereist.

De beslissing van verlenging van de termijn wordt aan de verzoeker betekend.

Art. 9. § 1. De beslissing van de bevoegde Minister wordt per bij de post aangetekende brief aan de verzoeker betekend.

§ 2. In de kennisgeving wordt erop gewezen dat de beslissing van de Minister een vordering voor de rechtbanken van de Rechterlijke Orde niet verhindert.

Art. 10. Voor elke aanvraag tot vergoeding die volgt op een overlijden of op een definitief vertrek van de dienst wegens lichamelijke ongeschiktheid, dat plaatsvond tussen 1 januari 1997 en de datum van

inwerkingtreding van dit besluit, beschikken de verzoekers over een termijn van één jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van dit besluit, om hun verzoek in te dienen.

Art. 11. Onze Minister van Justitie, Onze Minister van Binnenlandse Zaken en Onze Minister van Landsverdediging zijn, ieder wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

WET VAN 1 APRIL 2007 BETREFFENDE DE VERZEKERING TEGEN SCHADE VEROORZAAKT DOOR TERRORISME.¹ (B.S. 15.05.2007)

ALBERT II, Koning der Belgen,
Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, Onze Groet.
De Kamers hebben aangenomen en Wij bekrachtigen, hetgeen volgt :

HOOFDSTUK I. - ALGEMENE BEPALING

Artikel 1. Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK II. - TOEPASSINGSGBIED

Art. 2. Deze wet is van toepassing op alle Belgische risico's zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, in de mate dat de verzekeringsovereenkomst de vergoeding van schade veroorzaakt door terrorisme dekt. Onder terrorisme wordt verstaan, « een clandestien georganiseerde actie of dreiging van actie met ideologische, politieke, etnische of religieuze bedoelingen, individueel of door een groep uitgevoerd, waarbij geweld wordt gepleegd op personen of de economische waarde van een materieel of immaterieel goed geheel of gedeeltelijk wordt vernield, ofwel om indruk te maken op het publiek, een klimaat van onveiligheid te scheppen of de overheid onder druk te zetten, ofwel om het verkeer of de normale werking van een dienst of een onderneming te belemmeren. »

In afwijking van het vorige lid is deze wet niet van toepassing op de verzekeringsovereenkomsten die uitsluitend schade veroorzaakt door terrorisme dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de aansprakelijkheid overeenkomstig de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, op de verzekeringsovereenkomsten die de schade aan een kerninstallatie, zoals gedefinieerd in de wet van 22 juli 1985 betreffende de wettelijke aansprakelijkheid op het gebied van de kernenergie dekken, noch op de verzekeringsovereenkomsten die casco rollend spoorwagemateriaal, luchtvaartcasco, casco zeeschepen, de burgerlijke aansprakelijkheid van luchtvaartuigen, rollend spoorwagemateriaal of zeeschepen dekken.

Deze wet is niet van toepassing op de theoretische afkoopwaarde in levensverzekeringen.

HOOFDSTUK III. - SOLIDARITEITSREGELING

Afdeling I. - Samenwerking Belgische Staat en privaatrechtelijke rechtspersonen

Art. 3. § 1. De in artikel 4 vermelde rechtspersoon en de Belgische Staat dekken gezamenlijk de gebeurtenissen voorgevallen in een kalenderjaar ten belope van 1 miljard euro voor de verbintenissen die aangegaan werden door de deelnemers bedoeld in artikel 4. Voormeld bedrag wordt elk jaar aangepast op 1 januari aan de ontwikkeling van het indexcijfer der consumptieprijzen van het Rijk, met als basis het indexcijfer van december 2005. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het basisbedrag wijzigen.

¹ Nota

Zitting 2006-2007.

Kamer van volksvertegenwoordigers :

Stukken. - 51-2848 - Nr. 1 : Wetsontwerp. - Nr. 2 : Amendementen. - Nr. 3 : Verslag. - Nr. 4 : Tekst aangenomen door de commissie. - Nr. 5 : Tekst aangenomen in plenaire vergadering en overgezonden aan de Senaat.

Integraal Verslag. - 15 februari 2007.

Zie ook :

Kamer van volksvertegenwoordigers :

Stukken. - 51-2849 - Nr. 1 : Wetsontwerp. - Nr. 2 : Verslag. - Nr. 3 : Tekst aangenomen in plenaire vergadering en overgezonden aan de Senaat.

Senaat :

Stukken. - 3-2069 - Nr. 1 : Ontwerp niet geëvoceerd door de Senaat.

§ 2. Het gedeelte van voormeld bedrag dat de Belgische Staat ten laste neemt, wordt jaarlijks in gemeen overleg bepaald met de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. Bij ontstentenis van een akkoord kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het gedeelte van het bedrag bepalen dat ten laste komt van de Belgische Staat.

§ 3. De Belgische Staat is slechts gehouden tussen te komen na de uitputting van het aandeel van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon.

Afdeling II. - Samenwerking tussen rechtspersonen, andere dan overheden

Art. 4. § 1. De verzekeraars, de herverzekeraars, andere in België gevestigde rechtspersonen en rechtspersonen actief bij wijze van vrije dienstverrichting in België kunnen een rechtspersoon oprichten die zij financieren. Deze rechtspersoon heeft tot doel de verbintenissen die de deelnemers ingevolge terrorisme dienen uit te voeren, binnen de bepalingen van deze wet, te verdelen over alle deelnemers.

§ 2. Indien voormelde rechtspersoon niet opgericht wordt binnen de twaalf maanden na de inwerkingtreding van dit artikel of verdwijnt, kan de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, een rechtspersoon oprichten en bepaalt hij op welke wijze de in dit artikel bedoelde deelnemers aan de financiering van die rechtspersoon deelnemen.

§ 3. De statuten van de rechtspersoon bedoeld in dit artikel bevatten tenminste bepalingen omtrent de voorwaarden en de wijze van toelating, ontslag en uitsluiting van de deelnemers, de omvang van de verbintenissen van de deelnemers, de organisatie en het bestuur van de rechtspersoon, de wijze van benoeming, de bevoegdheden en de duur van het mandaat van de personen die met het bestuur belast zijn, de wijze van vaststelling en inning van de bijdragen van de deelnemers, de wijze waarop de rekeningen worden opgemaakt en goedgekeurd, de procedure in geval van wijziging van de statuten of van vereffening van de rechtspersoon en de wijze waarop aan de leden van het bestuur aan de personeelsleden en aan andere personen bevoegdheden gedelegeerd worden om de beslissingen van de bestuursorganen uit te voeren.

§ 4. De statuten en het huishoudelijke reglement en de wijzigingen ervan worden, na advies van de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen, goedgekeurd door de Koning.

De statuten, het huishoudelijk reglement en de wijzigingen ervan moeten in de Bijlage bij het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

§ 5. De Koning benoemt twee vertegenwoordigers bij de rechtspersoon bedoeld in § 1. Eén vertegenwoordiger wordt benoemd op voorstel van de minister bevoegd voor economie en één vertegenwoordiger op voorstel van de minister bevoegd voor begroting. Zij waken over de naleving van deze wet.

Zij delen hun bezwaren mee aan de ministers en aan de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen deelt de ontvangen bezwaren mee aan de buitenlandse toezichthouders bevoegd voor de verzekerings- en herverzekeringsondernemingen die in België actief zijn bij wijze van bijkantoor of vrij verrichten van diensten.

HOOFDSTUK IV. - SCHADEAFWIKKELING BIJ TERRORISME

Afdeling I. - Het Comité

Art. 5. § 1. Er wordt een Comité opgericht bestaande uit een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor economie, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor begroting, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor arbeid, een vertegenwoordiger van de minister bevoegd voor ambtenarenzaken, een vertegenwoordiger van het Coördinatieorgaan voor de dreigingsanalyse, opgericht bij artikel 5 van de wet van 10 juli 2006 betreffende de analyse van de dreiging, en twee vertegenwoordigers van de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon. De Commissie voor het Bank-, Financie- en het Assurantiewezen wijst een vertegenwoordiger aan met raadgevende stem. De leden worden door de Koning benoemd voor een hernieuwbare periode van zes jaar. Het Comité

wordt voorgezeten door de voorzitter van de Commissie voor Verzekeringen, opgericht bij artikel 41 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen.

§ 2. Het Comité stelt een huishoudelijk reglement op dat door de Koning wordt goedgekeurd. Bij gebreke aan een beslissing van het Comité stelt de Koning het huishoudelijk reglement vast.

§ 3. De Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen draagt de werkingskosten van het Comité. Het Comité vergadert op de zetel van voormelde Commissie.

Afdeling II. - Bevoegdheden van het Comité

Art. 6. § 1. Het Comité beslist, ten laatste binnen een periode van 6 maanden na een gebeurtenis, of een gebeurtenis beantwoordt aan de definitie van artikel 2. Gedurende voormelde periode komt het Comité elke maand samen tot op het ogenblik dat er een beslissing genomen is omtrent het al dan niet beantwoorden van een gebeurtenis aan de definitie van artikel 2. Het Comité kan een beslissing nemen op eigen initiatief, op vraag van de Ministerraad of op vraag van een deelnemer aan de rechtspersoon bedoeld in artikel 4.

De Koning kan bepalen voor welke gebeurtenissen het Comité niet bijeen dient te komen.
De beslissing van het Comité wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. Het Comité bepaalt, ten laatste zes maanden na de gebeurtenis, het percentage van schadevergoeding dat door de deelnemers ingevolge de gebeurtenis dient vergoed te worden.

Het Comité vergadert ten minste elke zes maanden om het percentage al dan niet te herzien.

Ten laatste op 31 december van het derde jaar volgend op het jaar van de gebeurtenis neemt het Comité een definitieve beslissing omtrent het uit te betalen percentage van schadevergoeding.

§ 3. In de mate dat de Koning geen gebruik gemaakt heeft van de in artikel 9 aan Hem toegekende bevoegdheden, komen die bevoegdheden aan het Comité toe indien het een beslissing dient te nemen naar aanleiding van een gebeurtenis.

Afdeling III. - Bepalingen inzake de hoogte van de door de deelnemers uit te voeren verbintenissen

Art. 7. § 1. De deelnemers bedoeld in artikel 4 voeren hun contractuele verbintenissen uit overeenkomstig het percentage bepaald krachtens artikel 6, § 2. Wijzigt het Comité het percentage dan geldt het nieuwe percentage voor alle schadegevallen voortspruitend uit de betreffende gebeurtenis. De uit het nieuwe percentage voortvloeiende verlaging van de schadevergoeding zal niet gelden voor de reeds uitgekeerde schadevergoedingen noch voor nog uit te keren schadevergoedingen, waarvoor de deelnemer reeds een beslissing aan de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme meegedeeld heeft. De verhoging van het percentage leidt tot een verhoging van de schadevergoeding voor alle bij de deelnemers aan de in artikel 4 bedoelde rechtspersoon aangegeven schadegevallen voortspruitend uit de betreffende gebeurtenis.

De Koning bepaalt in welke mate het percentage dat het Comité bepaald heeft, niet toegepast wordt op de schadevergoedingen uitgekeerd in het kader van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen.

§ 2. Indien het Comité vaststelt dat het bedrag bedoeld in artikel 3 onvoldoende is voor het vergoeden van alle geleden schade of over onvoldoende elementen beschikt om te oordelen of het bedrag bedoeld in artikel 3 voldoende is, wordt de schade aan personen bij voorrang vergoed. De morele schadevergoeding wordt na alle andere schadevergoedingen vergoed.

Art. 8. § 1. De uitvoering van de verbintenissen van de deelnemers ingevolge één of meerdere gebeurtenissen, die erkend werden als terrorisme, wordt per kalenderjaar beperkt tot het bedrag bedoeld in artikel 3, ongeacht het verzekerd bedrag vermeld in de overeenkomst en ongeacht de verplicht te verzekeren bedragen in de toepasselijke wetgeving.

§ 2. Onverminderd artikel 7, § 1 en § 1 wordt de schadevergoeding beperkt tot maximum 75 miljoen euro voor de verzekeringsovereenkomsten die betrekking hebben op schade aan onroerende goederen en/of de inhoud daarvan en voor verzekeringsovereenkomsten die betrekking hebben op gevolgschade van schade aan onroerende goederen en/of de inhoud daarvan, dit per

verzekeringnemer, per verzekerde locatie en per jaar ongeacht het aantal verzekeringsovereenkomsten of het aantal deelnemers die een verbintenis dienen uit te voeren ingevolge terrorisme.

Voor de toepassing van deze paragraaf worden alle op het risicoadres aanwezige door de verzekeringnemer verzekerde voorwerpen, evenals alle buiten het risicoadres gelegen door de verzekeringnemer verzekerde voorwerpen indien en voor zover deze voorwerpen wat aard en inrichting betreft deel uitmaken van het op het risicoadres gevestigde bedrijfsproces, begrepen onder de verzekerde locatie. Alle door de verzekeringnemer verzekerde objecten die op minder dan 50 meter afstand van elkaar gelegen zijn en waarvan er ten minste een op het risicoadres gelegen is, worden geacht op dezelfde locatie gelegen te zijn.

De dochtervennootschappen en de moedervennootschap, zoals gedefinieerd in de wet van 7 mei 1999 houdende het Wetboek van vennootschappen worden beschouwd als één en dezelfde verzekeringnemer. Hetzelfde geldt voor een consortium en de verbonden vennootschappen.

Deze paragraaf is niet van toepassing op gebouwen bestemd voor bewoning en andere door de Koning te bepalen risico's.

§ 3. Indien het totaal van de berekende of geraamde schadevergoedingen groter is dan het bedrag bedoeld in artikel 3, worden de uit te keren schadevergoedingen beperkt ten belope van de verhouding van het bedrag bedoeld in artikel 3 of de nog beschikbare middelen en het totaal van de uit te keren schadevergoedingen toegerekend aan het kalenderjaar.

§ 4. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepalen dat de schade beneden een bepaald bedrag ten laste blijft van de persoon die aanspraak kan maken op de uitvoering van een verbintenis ingevolge terrorisme en niet in mindering gebracht wordt van het bedrag bedoeld in artikel 3.

Afdeling IV. - Bevoegdheid inzake de bepaling van de criteria in verband met het begrip gebeurtenis

Art. 9. De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, criteria bepalen om te oordelen of meerdere gebeurtenissen beschouwd dienen te worden als één gebeurtenis. Hij beschikt over deze bevoegdheid voor gebeurtenissen die binnen een bepaald tijdsbestek plaats vinden. Hij kan de criteria bepalen op basis waarvan gebeurtenissen aan een bepaald kalenderjaar toegerekend worden.

HOOFDSTUK V. - DE VERZEKERINGSOVEREENKOMSTEN

Afdeling I. - Verzekeringsovereenkomsten afgesloten na de inwerkingtreding van deze wet

Art. 10. § 1. De verzekeringsovereenkomst kan schade veroorzaakt door terrorisme in duidelijke en nauwkeurige bewoordingen uitsluiten.

§ 2. In afwijking van § 1 waarborgt de verzekeringsovereenkomst verplicht de schade veroorzaakt door terrorisme betreffende de risico's en onder de voorwaarden die de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, bepaalt.

De volgende risico's bevatten verplicht een dekking voor de schade veroorzaakt door terrorisme, zoals gedefinieerd in artikel 2 :

- 1° de risico's arbeidsongevallen;
- 2° de risico's zoals geregeld in de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen;
- 3° de risico's zoals geregeld in de wet van 30 juli 1979 betreffende de preventie van brand en ontploffing en betreffende de verplichte verzekering van de burgerrechtelijke aansprakelijkheid in dergelijke gevallen;
- 4° de risico's brand eenvoudige risico's zoals gedefinieerd door de Koning in uitvoering van artikel 67 van de wet van 25 juni 1992 op de landverzekeringsovereenkomst;
- 5° de risico's behorend tot de takken 1, 2, 21, 22 en 23 zoals gedefinieerd in Bijlage I van het koninklijk besluit van 22 februari 1991 houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen.

Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan uitgesloten worden in de verzekeringsovereenkomst.

Bij gebreke aan een wettelijke of reglementair te verzekeren bedrag, voorziet de verzekeringsovereenkomst, die krachtens dit artikel een dekking voor terrorisme dient te bevatten, in hetzelfde verzekerd bedrag ongeacht de schade veroorzaakt wordt door terrorisme of een andere oorzaak. De Koning kan bepalen dat voor bepaalde risico's of verzekeringsovereenkomsten andere regels gelden.

Afdeling II. - Op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet bestaande verzekeringsovereenkomsten

Art. 11. In de overeenkomsten bedoeld in artikel 10, § 2, en die op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet de schade veroorzaakt door terrorisme uitsluiten, wordt schade veroorzaakt door terrorisme gedekt vanaf de eerstvolgende jaarlijkse premieervaldag. Schade veroorzaakt door wapens of tuigen die bestemd zijn om te ontploffen door de structuurwijziging van de atoomkern, kan van deze dekking uitgesloten blijven.

De verzekeringsnemer kan de verzekeraar verzoeken die waarborg met ingang van een vroeger tijdstip te bekomen.

Afdeling III. - Wijziging van de verzekeringsvoorwaarden ingevolge wetswijziging

Art. 12. Indien de beperking van artikel 3 opgeheven wordt, beschikt de verzekeraar over een periode van één jaar na de inwerkingtreding van de opheffing om de waarborg voor terrorisme geheel of gedeeltelijk op te zeggen. De opzegging gaat in één maand na het versturen van de opzegging of het ondertekenen van het ontvangstbewijs van de opzegging.

HOOFDSTUK VI. - BEPERKING VAN UITKERINGEN EN SPREIDING IN DE TIJD VAN UITKERINGEN IN GEVAL VAN SCHADE VEROORZAAKT DOOR TERRORISME

Art. 13. In afwijking van artikel 2 is dit hoofdstuk van toepassing op alle Belgische risico's, zoals gedefinieerd in artikel 2, § 6, 8°, van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen, in de mate dat die risico's verzekerd worden door verzekeringsondernemingen naar Belgisch recht of door verzekeringsondernemingen wiens maatschappelijke zetel gelegen is buiten de Europese Economische Ruimte en wiens activiteiten in België onder het toezicht vallen van de Commissie voor het Bank-, Financier- en Assurantiewezen.

Art. 14. Op voorstel van de minister bevoegd voor Economie, na advies van het Comité voor financiële stabiliteit, bedoeld in artikel 117, § 3, van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten, kunnen de verbintenissen van de deelnemers die uitgevoerd dienen te worden naar aanleiding van terrorisme door de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, beperkt worden. Daartoe kan Hij die verbintenissen beperken tot een bepaald bedrag of tot een bepaald percentage van de verbintenis. Hij kan eveneens verbintenissen lager dan een door Hem te bepalen bedrag uitsluiten van vergoeding. Hij kan eveneens bepalen dat de uitvoering van verbintenissen in de tijd gespreid zal worden.

Art. 15. Van zodra de minister, in toepassing van artikel 14, het advies gevraagd heeft aan het Comité voor financiële stabiliteit, kan de Koning de uitvoering van de door de deelnemers aangegane verbintenissen voor maximum 4 maanden beperken en spreiden in de tijd.

HOOFDSTUK VII. - BEPERKING VAN HET SUBROGATIERECHT

Art. 16. Het subrogatierecht toegekend aan de verzekeringsinstelling krachtens artikel 136, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, het subrogatierecht toegekend aan de rechtspersonen en instellingen bedoeld bij artikel 14, § 3, van de wet van 3 juli 1967 betreffende de schadevergoeding voor arbeidsongevallen, voor ongevallen op de weg naar en van het werk en voor beroepsziekten in de overheidssector en het eigen recht van de verzekeraar van arbeidsongevallen krachtens artikel 47 van de wet van 10 april 1971 op arbeidsongevallen kunnen slechts uitgeoefend worden na volledige

vergoeding van de benadeelde persoon of zijn rechthebbenden, op basis van deze wet, door de verzekeraar.

Het recht kan ten vroegste vanaf de derde maand na het einde van het kalenderjaar waarin de gebeurtenis plaats vond, uitgeoefend worden.

HOOFDSTUK VIII. - INDEPLAATSSTELLING VAN DE OVERHEID

Art. 17. De Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten die om solidariteitsredenen de benadeelde geheel of gedeeltelijk schadeloos hebben gesteld alvorens de verzekeraar tot vrijwillige of gedwongen betaling is overgegaan, treden ten belope van het bedrag van die schadeloosstelling in de rechten en de rechtsvorderingen van de benadeelde tegen de verzekeraar.

Indien door toedoen van de benadeelde de indeplaatsstelling geen gevolg kan hebben ten voordele van de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten, kunnen zij van de benadeelde de terugbetaling vorderen van de betaalde schadevergoeding in de mate van het geleden nadeel.

De indeplaatsstelling mag de benadeelde, die slechts gedeeltelijk vergoed is niet benadelen. In dat geval kan hij zijn rechten uitoefenen voor hetgeen hem nog verschuldigd is bij voorrang boven de Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten.

HOOFDSTUK IX. - BEPALINGEN VAN VERSCHILLENDE AARD

Art. 18. Voor de artikelen 3, § 1, 4, § 2, 7, § 1, tweede lid en 8, § 2, vierde lid, 8, § 4, 9, 10, § 2, eerste en vierde lid neemt de Koning de besluiten na advies van Commissie voor Verzekeringen en de Commissie voor het Bank-, Financie- en Assurantiewezen. De minister bevoegd voor economie bepaalt de termijnen waarbinnen voormelde adviezen dienen verstrekt te worden. In geval van niet-naleving van één van die termijnen, is het bedoelde advies niet meer vereist.

Art. 19. Het bedrag bepaald in artikel 3, § 1, het percentage bepaald door het comité bedoeld in artikel 6, § 2, en 7, § 1, en de beperkingen bepaald in artikel 8, zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

De beperking van uitkeringen en de spreiding in de tijd van uitkeringen in toepassing van de artikelen 14 en 15 zijn niet tegenstelbaar aan de benadeelde personen en hun rechthebbenden voor de vergoedingen uitgekeerd in het kader van arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.

Art. 20. In de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen wordt in Hoofdstuk III een Afdeling IV, luidend als volgt :

« Afdeling IV. - Hulp van de Staat aan slachtoffers van terrorisme.

Art. 42bis. - De Koning kan de vergoeding van slachtoffers van terrorisme, zoals gedefinieerd in artikel 2 van de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme, uitbreiden en de verplichtingen van de personen die recht hebben op een vergoeding bedoeld in voormelde Afdelingen I en II aanpassen rekening houdend met de kenmerken van terrorisme.

Onverminderd de bijdragen bedoeld in artikel 29 kan het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, voor de toepassing van dit artikel gestijfd worden door voorschotten ontvangen van de Schatkist, leningen, schenkingen en legaten, een gedeelte van de winst van de Nationale Loterij, en andere inkomsten die de Koning bepaalt. »

Art. 21. In de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971 wordt artikel 7, tweede lid, aangevuld met de volgende zin :

« Het ongeval veroorzaakt door terrorisme, zoals bepaald in de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme, en overkomen tijdens de uitvoering van de arbeidsovereenkomst, wordt geacht te zijn overkomen door het feit van de uitvoering van die arbeidsovereenkomst. ».

Art. 22. In dezelfde wet wordt een artikel 84bis ingevoegd, luidende :

« Art. 84bis. - De verzekeringsondernemingen kunnen voor de vergoedingen die zij dienen uit te keren ingevolge deze wet, maar die ingevolge de wet van 1 april 2007 betreffende de verzekering tegen schade veroorzaakt door terrorisme niet volledig of niet onmiddellijk te hunnen laste zijn, een beroep doen op het Fonds voor Arbeidsongevallen ten laste van de Belgische Staat. De Belgische Staat

rekent dit in eerste orde aan op het bedrag bedoeld in artikel 3, § 2, van de voormelde wet van 1 april 2007, rekening houdende met het percentage vastgesteld overeenkomstig artikelen 6, § 2, 7 en 8 van voormelde wet.

Het gedeelte van de vergoedingen dat op grond van de voormelde wet van 1 april 2007 niet ten laste valt van de verzekeringsondernemingen, maar dat zij ingevolge artikel 19, eerste lid, van de voormelde wet aan de gerechtigden betaald hebben, kan verhaald worden op het voornoemde Fonds ten laste van de Belgische Staat.

Dat Fonds moet de vergoedingen, die op grond van de voormelde wet van 1 april 2007 niet onmiddellijk moeten betaald worden door de verzekeringsondernemingen, maar die zij ingevolge artikel 19, tweede lid, van de voormelde wet aan de gerechtigden moeten betalen, voorschieten.

De Koning kan de voorwaarden en nadere regels bepalen voor de tussenkomst van dat Fonds. ».

HOOFDSTUK X. - INWERKINGTREDING

Art. 23. De Koning bepaalt de data van inwerkingtreding van deze wet, zodra de rechtspersoon, bedoeld in artikel 4, opgericht is, zijn statuten goedgekeurd zijn, het huishoudelijk reglement opgesteld is, de vertegenwoordigers van de ministers aangesteld zijn en artikel 3, § 2, uitgevoerd is. In elk geval treedt deze wet in werking op de eerste dag van de twaalfde maand die volgt op haar bekendmaking in het Belgisch Staatsblad.

In afwijking van het eerste lid treden de artikelen 3, § 2 en § 3, 4, 5, 9, 18, 20 en 24 in werking op de dag van bekendmaking van deze wet.

HOOFDSTUK XI. - OVERGANGSBEPALING

Art. 24. Bij gebreke aan een besluit in uitvoering van artikel 3, § 2, wordt het aandeel van de Belgische Staat bepaald op 300 miljoen euro.

Kondigen deze wet af, bevelen dat zij met 's Lands zegel zal worden bekleed en door het Belgisch Staatsblad zal worden bekendgemaakt.